

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ἜΤΟΣ πρῶτον, ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφῆνες.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῆνια τέσσαρα,
μία νὰ ταιριάξῃ βροῆκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ Ρωμηὸς τὴν ἑβδομάδα—μόνο μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα —κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι —γιατὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς—δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχοιμε τεφτέρια—ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ—ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μὲς ἑστῶνφόρων τὴν ἀντάρα—κι' ὁ Ρωμηὸς μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἄς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει—εἶδ' ἀλλέως δὲν μᾶς μέλει.

Ὁκτωβρίου, δεκατρεῖς,
βράζει ὅλη ἡ πατρίς.

Τριάντα ὀκτὼ μετροῦμε
καὶ τὰ ἴδια κοπανοῦμε.

Λομβάρδος πρὸς Ζακυνθινούς,
καὶ ἄλλους φίλους τοῦ στενοῦς.

Ἐτοιμασθῆτε οὔλοι σας γιαμὰ Ζακυνθινοὶ μου,
ἔτοιμασθῆτε κι' ἔρχομαι αὐτοῦ μὲ τὸ βαπόρο,
ἀλλὰ κανεῖς, μουρὲ παιδιὰ, δὲν θέλω μὲς ἑστ' αὐτί μου
νὰ μοῦ παρλάρῃ τίποτε γιὰ δάνειο ἢ φόρο.
Καὶ τσερταμέντε ἀπὸ σᾶς αὐτὴ τὴ χάρι θέλω
ἄλλοιῶς κι' ἐγὼ ἑστὸ διάλοιο οὔλους μαζί σᾶς στέλλω.

Σὰν δῆτε τὸ βαπόρο μου, νὰ σᾶς λασκάρῃ ἡ βίδα,
νὰ σηκωθῆτε καὶ παιδιὰ καὶ ἄντρες καὶ κυρίες,
κι' οὔλοι ντελέγκου τρέξετε γιὰ μὲ καὶ τὴν πατρίδα
τῆ θούγαις σας, τῆ πιάτσαις σας καὶ τῆ ἀγκωναριάις.
Νὰ γίνῃ κάτι ξαφνικὸ γιαμὰ καὶ φασαρία,
ινβέτσι ν' ἀρχινίσουνε καὶ τὰ καμπαναρία.

Εἰς τὴν Πλατεῖα Ροῦγας ὡς πέρα εἰς τὸν Ἀμμο
ν' ἀραδειασθῆτε, τζόγλαις μου, νὰ σᾶς καταφιλήσω,
καὶ μόνε μὲ κυττάξετε νὰ ξαπλωθῆτε χάμω,
κι' ἐγὼ εἰς τὰ κορμιά σας ἀπάνου νὰ πατήσω.
Οὔλοι γιὰ τὸν ἀφέντη σας νὰ νοιώσετε λαχτάρα,
νὰ ρίξετε καὶ μάσκουλα, νὰ ρίξετε καὶ σμπάρα.

Πέστε, μουρὲ Ζακυνθινοὶ, καὶ τοῦ Δεσπότη Λάτα
νὰ βγῆ κι' ἐκεῖος μὲ τᾶμφια καὶ μ' οὔλους τσοῦ παππάδες,
νὰ πάρῃ καὶ τὸν Ἀγιομας μαζί του ἑστὴν παράτα,
καὶ μ' ἦχο πλάγιο βαρὺ ν' ἀρχίσῃ πατινάδες.
Γιατὶ ἄλλοιῶς, ἂν δὲν φερθῆ σὰν ἄγιο πατριώτης,
κόρπο ντιμπάκο! παύεται κι' αὐτὸς ἀπὸ Δεσπότης.

Νὰ μοῦχετε τῆ Ροῦγας ἕνα ἕψηλὸ βαρέλι,
γιὰ ν' ἀνεβῶ μουρὲ παιδιὰ, ἀπάνου νὰ παρλάρω...
χίλια φιλιὰ ὁ βασιληᾶς μοῦ ξαναπαραγγέλλει
τῆ ὠμορφῆ μας Ζάκυνθο νὰ δώσω καὶ νὰ πάρω.
Χίλια φιλιὰ ἑστὰ μάγουλα, χίλια φιλιὰ ἑστὸ στόμα,
καὶ οὔλοι Ζήτω δυνατὸ νὰ σκούξετε ἑστὸ κόμμα.

Ἐχω πολλὰ νὰ σᾶς εἰπῶ, μουρὲ, γιὰ τὴν πατρίδα,
ἔχω πολλὰ νὰ σᾶς εἰπῶ γιὰ φόρους καὶ ἑστ' ἀλάτσια,
ἔχω πολλὰ νὰ σᾶς εἰπῶ γιὰ λάδι καὶ σταφιδα,
κι' οὔλοι νὰ μὲ κυττάξετε μὲ τέσσερα τὰ μάτια.
Κι' ἅμα τὴν ἀναγκαστικὴ σᾶς ἑστὴν κυκλοφορία,
νὰ ξαναρχίσουν οἱ ψαλμοὶ καὶ τὰ καμπαναρία.

Θὰ σᾶς εἰπῶ καὶ δάνειο καινούριο πῶς θὰ γίνῃ,
μὰ μὴ σᾶς ἔρθῃ ξαφνικὸ γιὰ τοῦτο τὸ μαντάτο...
συμφέρον γιὰ τῆ Ζάκυνθο καθεῖς σας νὰ τὸ κρίνῃ,
καὶ οὔλοι νὰ τ' ἀκούσετε μὲ τὸ κεφάλι κάτω.
Γιὰ σᾶς αὐτὸ τὸ δάνειο λεπτὸ δὲν θὰ κοστίσῃ,
καὶ ὁ ἀφέντης οὔλους σας, μουρὲ, θὰ σᾶς διορίσῃ.

Εἰς ὅ,τι κι' ἂν σᾶς πῶ ἐγὼ κανεῖς μὴ κοντραστάρῃ,
γιατὶ ἄλλοιῶς ὀρκίζομαι ἑστὸν Ἄγιο μας Διονύση
πῶς γρήγορα ἐπίστρατο τὸ ἔθνος θὰ τὸν πάρῃ,
καὶ οὔτε θὰ ἐξαιρεθῆ ποτέ του κι' ἂν ψοφήσῃ.
Εἰς ὅσα κι' ἂν ἀκούσετε βασιᾶτε μου τὸ ἴσο,
ἄλλοιῶς μὲ τὸ βαπόρο μου θε νὰ σᾶς μπουκαρδίσω.

